

frem til en ensartet beskatning af øl, vin og spiritus uanset købsstedet. Hans parti var velvilligt indstillet over for en hurtig gennemførelse af lovforslaget med de forbedringer, der eventuelt kunne opnås enighed om i udvalget.

Aksel Larsen (DK) slog til lyd for en grundig revision af hele beskatningssystemet på dette område. „Det kan også godt være, man skulle overveje, om ikke spiritusbeskatningen i det hele taget er en smule for høj. Men i hvert fald tror jeg, man skulle gå til en revision af hele beskatningssystemet. Jeg er aldeles enig med det ærede medlem hr. Aage Fogh og andre af de ærede ordførere, der har talt i samme retning, om, at hvis man kunne undgå at have en så differentieret beskatning, som man har nu, og hvis man samtidig kunne gå over til en kildebeskatning, ville man sikkert ikke få større eller være drikkeri, end man har; men man ville med langt mindre administration, med langt færre vanskeligheder og med langt mindre irritation få det samme beløb ind til statskassen, som man får nu.“

Lovforslaget henvistes til et udvalg, der ikke nåede at få afgivet betænkning inden folketingsårets udgang.

3. Forslag til lov om et levnedsmiddelinstitut m. m. (Indenrigsminister *Søren Olesen*). [A. sp. 2135].

Fremsat skriftligt ²⁴/₄ (F. sp. 3963). 1. beh. ²³/₅ (F. sp. 4683). Partiernes ordførere: Viola Nørlov, Henry Hansen, Poul Claussen, Else Zeuthen, Alfred Jørgensen og Fuglsang. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Viola Nørlov, Chr. Christiansen [formand], Boye Hansen, Poul Hansen (Grenå), Hjortnæs, Sofie Pedersen, Astrid Skjoldbo, Else Zeuthen [næstformand], Alfred Jørgensen, Henry Hansen, Marius Buhl, Per Federspiel, Kr. Juul, Ejner Kristensen, Poul Claussen, Hanne Budtz og Niels Ravn).

Efter indstilling fra sundhedsstyrelsen og med tilslutning af de interesserede ministerier nedsatte indenrigsministeriet den 26. august 1954 et udvalg med den opgave at overveje, om der navnlig til sikring af et videnskabeligt underbygget indseende med fremstilling af levnedss- og nydelsesmidler m. m. burde oprettes et særligt, centralt institut. I kommissoriet blev det videre bestemt, at udvalget i givet fald burde fremkomme med forslag om, hvorledes et levnedsmiddelinstitut mest hensigtsmæssigt ville kunne tilvejebringes, samt undersøge muligheden for et samarbejde mellem et sådant institut og de bestående danske og andre nordiske laboratorier og kontrolinstitutioner.